

Elu on lill!

Rahvusooper Estonia metsosoprani Juuli Lille eluhoiak on nakatavalt positiivne. Ta ei hala kunagi ning näeb ka elu raskemates hetkedes midagi õpetlikku ja head. Juuli räägib otse ja ausalt isa, klaasikunstnik Ivo Lille äkksurmast, tütre punkariks hakkamisest ja oma suhtest abikaasa Andresega.

Sel kevadel sai rahvusooperis mitmel korral publiku lemmiku tiitliga pärjatud ooperilaulja Juuli Lill (42) tuntuks ka teleekraanilt, kui tegi kaasa seriaalis "Tuuli Roosma mees", milles mängis Tuuli sõbrannat Kertut. Ka päris elus on Juuli ja Tuuli sõbrannad. Nende tutvus sai alguse rahvatantsurühmast Matsakad, kus nad koos tantsisid ning ülemöödunud aastal ka tantsupeol esinesid. "Kui sa nüüd küsid, kas nad Arboga ka päriselt olid vahepeal lahku minemas, siis sellele ma vastata ei oska, sest sellistel teemadel me ei räägi. Eks minagi lugesin ju pealkirju ja kuulsin jutte, aga oma nina sinna ei toppinud. Usun, et Tuulil on selleks teised sõbrannad," ütleb Juuli ennetavalt.

Teadupärast rääkiski humoorikas seriaal sellest, kuidas Tuuli mees Arbo tundis alaväärsust, et tema kaasa on temast tuntum ja tunnustatum, ning vaevles identiteedikriisis. Juuli karakter oli seriaalis Tuulile toeks, kui tema mees eneseotsingurännakule suundus.

"See seriaalikogemus oli väga kihvt. Eks palju oli ette kirjutatud, kuid omajagu sai ka improviseerida ja nalja teha," muigab Juuli.

KOOS SENI, KUNI ON TORE

Kuidas on aga Juulil endal abielu hoidmine on õnnestunud? "Ise ka imestan," vastab lauljanna naerulsui. Tema ja ta logopeedist kaasa Andres Köster (45) on koos 1998. aastast ning abielus 2002. aastast. Juuli usub, et asi on teatud peremustris, mis on põlvkonnast põlvkonda edasi kandunud.

"Minu vanemad ja vanavanemad on koos olnud ning mehe vanemad on kenasti koos püsinud. Üks mu sõber ütles, et kui mees tuleb perest, kus ema ja isa pole lahku läinud, siis püsib ka tema enda abielu koos," mõtiskleb Juuli. Ta tunnistab, et abielu on kompromisside kunst ning nad on otsustatud olla koos seni, kuni on tore: "Kui ei viitsi enam, siis läheme lahku, teeselda pole mõtet. Kui on läbi, siis on läbi."

Kõrvalehüpet Juuli ei andestaks, aga flirt on lubatud. "Voodisse

Kroonika

40,41,42,43,44,46

Rahvusooper Estonia
Teater

hüppamine ei tasu ära. Flirtida ju võib, kuid korra-kaks tiiba ripsuta-da - milleks? Esiteks on see labane ja teiseks on liiga palju kaotada. Tean, et need suure armumisega alanud suhted pikalt vastu ei pea," analüüsib Juuli. Ta ütleb, et nemad Andresega ei ole armukadedad ja annavad teineteisele piisavalt õhku ja ruumi. "Elu naudime mõlemad, ka teineteisest eraldi. Andres on palju Tartus, kenad kaaskursuslased ümber, aga ma usaldan ja küllap usaldab temagi mind, kui ma kolleegidega peol hilja peale jään."

Juuli tunnistab, et kunagi oli neil armukadedust omajagu, kuid sellest kasvasid mõlemad vanemaks saades välja. Juuli peab oluliseks, et nende suhe arenes omal ajal sõbrusest ning head sõbrad on nad tänaseni.

"Kunagi oli ka Andres ooperilaulja ja ka tööl olime kogu aeg koos, nüüd on ta kannapöörde teinud ning on logopeediaõpingute tõttu palju Tartus ära. Ka see ei häiri mind. Kui aga kevadise lockdown'i ajal taas kogu perega pikemalt Piusas maakodus olime, siis oli jälle tore. Järelikult pole kellelgi tüdimust tekkinud ja kõik on hästi," vaeb Juuli oma abielu üle.

LASTEGA OLE SÕBER

Juulil ja Andresel on kaks last, poeg Julius (21) ja tütar Judith (16). Poeg õpib arstiks, 16aastane Judith elab ema-isaga. Tüdruk ei lõpeta tänavu põhikooli, nagu pidi, sest distantsõpe ei sobinud talle. "Ta oleks saanud mingit moodi diplomi kätte, aga me otsustasime, et ei vea end lihtsalt läbi, vaid lõpetame ikka korralikult. Selline klassi kordama jätmine on paraku tänapäeva koolisüsteemis paljude jaoks ennekuulmatu. Nõukaajal olid ju sellised automaatselt lollid." Juuli ei põe seda otsust sugugi: "Mina vaatan seda nii, et Judithil on vähem stressi, ta saab ühe aasta lisaks otsustada, kuhu gümnaasiumi minna ja mida oma eluga peale hakata." Nii Juuli kui Andres on omal ajal koolis samuti enda otsusel klassi kordama jäänud.

Judith on punkar, ka sellega on Juuli leppinud. Ta kuulab meeleldi tütreaga koos punki ning toetab tema erilisust. "Neid beibesid on nii palju ja väga tore, kui ta tahab eristuda. Peaasi, et tema hing ja meelelaad liiga raskeks ei muutukus, mis tihti punkkultuuriga kaasas käib. Seni on Judith aga oma muredest rääkinud ning üldse kõneleme palju. Ta teab, et pere toetab teda ja turvatunne on tagatud. Samas, eks me kakleme ka," kirjeldab

Juuli tütart, kes pidevalt ema niiöelda kettasse ajab, sest kipub liigselt argumenteerima ja end õigustama. Siis vaieldakse - kord jääb Juuli peale, kord Judith. Ennekõike püüab aga ooperilaulja olla oma lastega sõber, seda enam, et esiklaps sündis, kui Juuli oli vaid kakskümmend.

"Õppisime Andresega Peterburis ja otsustasime, et elu ei jää seepärast elamata. Jätsime beebi üksi koju öösel, panime lutipudeli võrevoodi nurka ja läksime peole. Kõlab jõhkralt, oojaa. Aga veel jõhkram on see, kui vanemad süüdistavad pärast aastaid, kuidas neil jäi laste pärast see või too tegemata. Meie oleme oma lapsi algusest peale võrdsete partneritena võtnud," räägib Juuli oma kasvatusfilosoofiast. Nüüd ongi nii, et laste sõbrad on ka nende vanemate sõbrad ning Juuli sõbrad on ka tema ema sõbrad, kuna ka Juuli ema Irene oli vaid üheksateist, kui Juuli ilmale tõi.

ISA LAHKUS TANTSU PEALT

Professorist ema Irene Lill on Juuli sõnul olnud tema elu suurim kriitik. "Ema oli alati kõigele vastu, mida ütlesin. See pani mind oponenteerima ja kasvatas. Kui nüüd saan kriitikat, siis ei ärritu nii lihtsalt, vaid analüüsin ka vastaspoole argumente. Nagu isa ütles, selline jalaga p...se kasvatus on tegelikult olnud edasiviiv jõud," räägib Juuli enda iseloomu kujunemisest.

Juuli soovib alati saada konstruktiivset kriitikat, ka oma töös, sest see arendab. Rahulolu on ju teatavasti kunsti surm.

Juuli klaasikunstnikust isa Ivo Lill suri peaaegu et jala pealt möödunud aastal. Juuli hinnangul oli see parim siit ilmast lahkumine: "See oli värvikas. Annaks jumal mullegi võimaluse tantsides minna! Ta oli sõpradega peol, tantsis ja möllas. Siis tuli bändil paus, ta istus maha ja vajus kokku. Kui nii saaks surra, siis jah - palun! Vaatan praegu oma vanaisa, kes ei saa liikuda ja on väga vaevas - see pole enam kellegi elu." Juuli arvates jõudis isa palju korda saata ning lahkus oma karjääri tipus, mis on alati parem kui hääbuda languses. Juuli kodus on mitu isa tehtud taiest, teiste seas klaaskuul, millele on graveeritud "Muusikaauhind 2018", mis on Eesti teatri aastaauhind. Samal aastal pälvis Juuli ka rahvusooperi publiku lemmiku preemia.

UNISTUSTE ROLLE POLE

Kui teatritööst rääkida, siis siin Juulil unistuste rolle pole. Ta võtab vastu kõik, mida pakutakse, ning elab igasse rolli viimse ihukarvani sisse: "Võtan aega, et rolliga suhestuda, vahel

vihastan nõnda, et viskan noodiraamatu nurka ning lähen karakteriga tülli, kuna ma ei mõista teda. Töötan, kuni ta saab minu omaks - see on suur väljakutse ja äge teekond. Ja isegi kui mulle lavastus ja muusika ei pruugi üldse meeldida, siis oma rolli kiindun ma alati ära. Muidu ei saa lavale minna ega seal sadat protsenti anda."

Juulil on ka ette tulnud, et ei jõua lavastajaga üskmeeeale. Kord jättis Juuli rolli seepärast ka omandamata. "See lavastaja, kellega mul suusad totaalselt risti läksid, oli hiljuti lahkunud Ago-Endrik Kerge. Tükk oli "Minu veetlev leedi", mida siiani mängitakse ja mis on suurepärase lavastus. Minul oli seal väike kõrvalosa. Pidasin temast väga lugu, aga meil lihtsalt ei klappinud omavahel ja ma loobusin sellest rollist," tunnistab Juuli. Üldiselt on ta aga Estonias nõutud ja hõivatud laulja. "Igasse ooperisse või operetti on peidetud mõni veidrik, kes minu kehastada, olgu selleks siis paks poisike või vanamutt. Pigem eelistan koomilisi rolle kui traagilisi armastajaid - need mul tõesti ei taha välja tulla."

Juuli tunnistab, et on siin ja praegu oma elu ning valikutega väga rahul. Ta teab, et õnn on suhtumise küsimus, ja oskab hinnata seda, mis tal on: "Minu ainuke unistus ongi olla õnnelik. Sa valid, kas oled õnnelik või mitte, ja selleks peab iseendas jõudu, tahet ja usku leidma. Kui otsustad, et oled õnnelik, siis oledki seda. Keegi teine ei saa sinu eest õnnelik olla."

JUULI TEEB ARGIPÄEVAST PIDUPÄEVA!

Saatejuht ja produtsent Tuuli Roosma:

Juuli oli meie sarja kõige värvikam tegelane, tõeline lemmiklaps, kes sai kõige rohkem fännikirju. Kuna Juuli töötab Estonias, ei tule ta ilmselt casting'u inimestele pähe kui väga andekas näitleja. Meil oli ta sõbrana õnneks kogu aeg silme ees ja meie asi oli oodata talle vaid ägedat rolli. Juuli on muu hulgas ka suurepärase improviseerija, ta oleks võinud oma rolli ka algusest lõpuni ise luua. Aga palju temast sattus lavastusse nüüdki. Näiteks rõhkmassaaž, mida ta mulle sarjas tegi - ehk vedeles kogu oma keharaskusega mul peal ja mina ainult oigasin, et ma olen oma elus praegu tohutu surve all, ning leidsin, et see rõhkmassaaž on praegu ainus normaalne asi, mis mul on, - ongi tema leiutis. Ta teeb ikka sõpradele või jõuluvanale rõhkmassaaži. Juulis on üks kummaline vastuolu: ta on kohutavalt laisk ja teisest küljest ülimalt toimekas. Ta käivitub

siis, kui ainult tema annet vaja läheb - organiseerida sõpradele mõni ülevõlli totrus või korraldada kolme sekundiga mittemillestki lookas sakuskalaud. Ja kui ma räägin lauast, siis on see tõesti laud, mis ka laud on! Juulis on stiili ja klassi ja kõrget lendu. Näiteks kui Juuli läheb matkama - unustage plekk-kaunid või ühekordsed topsid! Kui pole lauahõbedat, väljaõmmeldud taksikoeraportreedega linikut ja korralikke pokaale, siis pole mõtet üldse matkale minna! See mulle tema puhul meeldibki, Juuli teeb argipäevast pidupäeva.

Mingeid argiseid toimetusi ei hakka Juuli üldse tegemagi. Meil on sõpruskonnas komme minna sünnipäevalapsi öösiti üllatama. Tavaliselt saame kusagilt akna kaudu või tuttava abiga salaja tuppa hiilida. Näiteks kirglikule Langebrauni protselani kogujale hiilisime varahommikul tuppa, kaasas hulk vanu taldrikuid ning lõime need koridoris puruks. Šokeeritud sünnipäevalaps kargas voodist üles ja jooksis unesegasena vaatama, milline vitriin väärtusliku kaubaga nüüd maha prantsatas. Juuli on alati kõigeiks valmis - tal on pool autot täis varustust, millega juhuslikult avanevale seiklusele vastu minna, kingikott, millega üllatada mis tahes tuttavat, ning käekotis alati mõni Kai Koppeli pokaal.

JUULIL ON TUGEV EMPAATIAVÕIME!

Metsosopran Helen Lokuta, Juuli kolleeg ja sõber:

Mul on väga vedanud, et Juuli on aastaid olnud mu kolleeg ning me oleme saanud headeks sõpradeks. Oleme koos laval mänginud paljudes ooperietendustes, jaganud rolle, aga ka erinevaid osasid laulnud. See annab suure eelise laval, kui tunned ja tajud hästi oma partnerit ja on eriline sünergia. Meil on ka traditsioon, et pärast etendusi garderoobis sõna otseses mõttes maha jahtudes läheb kõht väga tühjaks ja siis tellime mõnda head toitu ning arutame põnevatel teemadel alates kirjandusest, kunstist, majandusest, poliitikast, usust. Me ei ole alati ühel arvamusel, aga see pole meile probleem - vastupidi, mulle meeldib, kui inimestel on põhimõtted, see teebki jutud põnevaks.

Juuli on tõeline sõber, kes võib sind üllatada ka sellisel hetkel, kui sul on raske. Näiteks jõulude ajal põdes terve meie pere koroonat ning poodi ma minna ei saanud. Kui Juuli sellest kuulis, oli ta varsti mu ukse taga kotitäie hõrgutistega, alates punasest kalamarjast ja lõpetades suurepärase küpsetistega. Lisaks

meeldib talle teha spontaanselt üllatuskinke, näiteks hiljuti kinkis ta mulle suurepärase klaasist veepudeli, et saaksin kodust vee kaasa võtta ega peaks plastikpudelites vett ostma.

Juuli on väga südamlilik, vahetu ja tugeva empaatiavõimega sõber. Samuti on ta elav ja väga hea suhtleja ning tal on eriline anne võita kiiresti inimeste usaldus. Tal on ka julge huumorisoon, mis aitab sageli murda piinlikke ja pingelisi hetki.

ERI KLASI SEKRETÄR Juuli soetas selle, kunagi Eri Klasile kuulunud vanavara kauplusest ligi tuhande euroga. Kapil on pakkepaelad ShiShist - Juulile meeldib teha toredaid kingitusi ja neid kaunilt pakkida. PREILI PIPAR Juuli kasvatab magamistoas piprataimi ja jagab neid lahkelt oma sõpradele-tuttavatele. Ta armastab vürtse ning koroonakevadel soetas maakoju sadu erinevaid maitseaineid, millega hõrke roogi teha. EUROST VINTAAŽIKS Kui Juuli südalinna täiesti kaasaegse korteri ostis, oli tal selge siht muuta see vanaaegseks. Korteri totaalne ümbersünd on kestnud pea sama kaua kui Juuli siin elanud ehk neliteist aastat. Igal esemel ses toas on oma lugu. VÄIKE JUULI isa Ivo Lille maalituna. Pilt on tehtud Kütiorus, Valdur ja Eetla Ohaka suvekodus. 3000 EUROOT läks maksma diivani restaureerimine, mis tuli Lillede koju Saaremaalt. "Meie jaoks ulme summa, kaks aastat maksime seda kinni. Aga see oli seda väärt." Diivanil istuvad Juuli, basseti tõugu Aadu ja tütar Judith. PUNK ON LAHE! Juuli aktsepteerib oma tütre punkarlust ning vahel kuulab ka tema lemmikmuusikat.

ANNA-MARIA MAKKO